

Samenvatting Literatuurscan oorzaken geweld tegen kinderen en jongeren in afhankelijkheidsrelaties

Aanleiding tot het onderzoek

Geweld tegen kinderen en jongeren gepleegd door personen van wie zij afhankelijk zijn, is een onderwerp dat met enige regelmaat gesprek van de dag is en altijd tot flinke beroering leidt. Enkele zaken die de samenleving in de afgelopen jaren flink hebben geschokt, zijn het misbruik van minderjarigen in de Rooms-Katholieke Kerk en de Amsterdamse zedenzaak, waarin de hoofdverdachte wordt verdacht van het misbruiken van tientallen jonge tot zeer jonge kinderen op hun kinderdagverblijf en bij de hoofdverdachte thuis. Ook fysieke kindermishandeling gepleegd door ouders wordt regelmatig opnieuw onder de aandacht gebracht. Recente schattingen van het aantal kinderen dat jaarlijks slachtoffer wordt van enige vorm van kindermishandeling binnen of buiten het gezin variëren van 118.000 tot ruim 180.000.

Dergelijk schokkende zaken en prevalentiecijfers roepen de vraag op: waar komt al dat geweld toch vandaan? Het recent verschenen rapport van de Commissie Deetman, waarin het onderzoek naar het seksueel misbruik van minderjarigen in de Rooms-Katholieke Kerk centraal staat, voorziet veel vragen van een antwoord, maar toont eveneens aan dat er nog veel onbekend is over de etiologie van kindermishandeling. Naar aanleiding van het rapport heeft de Minister van Veiligheid en Justitie, mede namens de Staatssecretaris van VWS, een onderzoek naar dieperliggende oorzaken van seksueel geweld en andere vormen van geweld in afhankelijkheidsrelaties binnen verschillende domeinen toegezegd aan de Tweede Kamer. Derhalve heeft het Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatie Centrum (WODC) een literatuuronderzoek laten doen naar de etiologie van kindermishandeling. De volgende deelvragen staan daarbij centraal:

- Wat is de stand van de kennis over de etiologie van fysieke kindermishandeling en seksueel misbruik?
- Waar liggen grofweg de mogelijkheden om te interveniëren?
- Op welke thema's zou nader, al dan niet empirisch, onderzoek in Nederland wenselijk zijn en hoe zou dat er idealiter uitzien?

Afbakening en definitie

Fysieke mishandeling vindt grotendeels plaats in de gezinscontext en wij richten ons in dit rapport wat betreft fysieke mishandeling vooral op de rol van het gezin. Echter, gezien de recente aandacht voor seksueel misbruik in de katholieke kerk en in de jeugdzorg (rapporten Deetman et al., 2011a en nog te verschijnen rapport van de commissie Samson) wordt de etiologie van seksueel misbruik zowel binnen als buiten het gezin besproken. Buiten het gezin

ligt de focus in dit rapport dan vooral op misbruik in de context van instellingen, school, vrije tijd, en religieuze organisaties.

De volgende brede definitie wordt daarbij gehanteerd, gebaseerd op artikel 1, lid m uit de Wet op de Jeugdzorg: Kindermishandeling is 'elke vorm van voor een minderjarige bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of onvrijheid staat, actief of passief opdringen, waardoor ernstige schade wordt berokkend of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel'. Gezien de beperkte periode waarin het onderzoek diende plaats te vinden, richten wij ons niet op andere vormen van kindermishandeling zoals verwaarlozing of emotionele mishandeling, of vormen van mishandeling in geheel andere domeinen, zoals de loverboy-problematiek. Ook wordt niet nader ingegaan op de rol van mishandeling en misbruik binnen verschillende culturen. Gezien de schaarste aan relevante literatuur zal de invloed van de Islamitische cultuur op mishandeling en seksueel misbruik buiten beschouwing blijven.

Onderzoeksmethode

Om de hierboven genoemde deelvragen te beantwoorden, is een systematische literatuurstudie uitgevoerd. Relevante zoektermen zijn in combinaties ingevoerd in de zoekmachines van diverse databases om meta-analyses, reviews en andere voor de beantwoording van de deelvragen relevante studies op te sporen. Tevens is een drietal specifieke tijdschriften op het gebied van fysieke mishandeling en seksueel misbruik doorzocht en zijn de referentielijsten van de gevonden artikelen gescand op andere relevante artikelen. Na de initiële verzameling van artikelen zijn de volgende artikelen voor de literatuurstudie geselecteerd: meta-analyses van 2000-2012, reviews van de afgelopen 20 jaar, indien beschikbaar en niet onder 1 meegenomen, longitudinale prospectieve studies, retrospectieve studies van de afgelopen 20 jaar, mits in peer reviewed tijdschriften verschenen en tenslotte case-studies van de afgelopen 20 jaar, mits in peer reviewed tijdschriften verschenen. De resultaten van de artikelen worden in overzichtelijke secties samengevat en besproken. Tevens zijn alle afzonderlijke artikelen en de daarin behandelde risicofactoren in een aparte tabel opgenomen (zie Bijlage 1). In deze tabel is per studie ook het soort onderzoek (meta-analyse, review, longitudinaal etc.) weergegeven, alsmede (waar bekend) de steekproefgrootte, de conclusie van het onderzoek en statistische bevindingen.

Resultaten

Risicofactoren fysieke mishandeling binnen gezin

Een van de leidende en meest aangehaalde theorieën ter verklaring van het ontstaan van fysieke kindermishandeling is het ecologische ordeningsmodel van Belsky (1980), gebaseerd op

het ecologische model van Bronfenbrenner (1979), wiens model de ontwikkeling van het kind verklaart vanuit verschillende overlappende en interacterende systemen, ofwel niveaus. Belsky (1980) onderscheidt vier systemen, ofwel vier niveaus van factoren, die met elkaar combineren en interacteren en aldus bepalend zijn voor het handelen van ouders. Het eerste niveau is het ontogenetische niveau. Hierbij gaat het om de ontwikkelingsgeschiedenis en de individuele kenmerken van de ouders die zij inbrengen in het microsysteem, het tweede niveau. Het microsysteem bestaat uit de betrekkingen binnen het gezinssysteem, evenals individuele kenmerken van het kind en factoren in het leven van de ouders die nu van invloed zijn op hun functioneren. Het derde niveau, het exosysteem, is de omgeving van het gezin, onder meer de buurt, clubs, het sociaal netwerk, werk. Tenslotte omvat het macrosysteem de overkoepelende maatschappij, de cultuur, welke invloed hebben op de drie andere systemen (zie ook Baartman, 1996; Scannapieco & Connell-Carrick, 2005). In het model van Belsky staat de ouder centraal in een netwerk van factoren die, afhankelijk van hun aard, de draagkracht dan wel de draaglast in een gezin kunnen verhogen. Uit het literatuuronderzoek blijkt dat het merendeel van de factoren gerelateerd is aan de opvoeders zelf, dus samenhangen met de ontwikkelingsgeschiedenis en individuele kenmerken van de ouder. Daarbij lijken de eigen geschiedenis van kindermishandeling en de psychische en psychiatrische problematiek van de ouders de belangrijkste factoren. Bovendien valt op dat kinderen met een fysieke of verstandelijke beperking extra kwetsbaar zijn en een verhoogde kans lopen mishandeld te worden.

Risicofactoren seksueel misbruik binnen het gezin

In de loop der jaren zijn diverse theorieën ter verklaring van seksueel kindermisbruik de revue gepasseerd. Bekende geïntegreerde theorieën zijn Finkelhor's *Precondition Theory*, de *Quadripartite Theory* van Hall en Hirschman, de *Integrated Theory of Sexual Offending* van Ward en Beech en de *Integrative Theory of Sex Offending* van Stinson et al.

Hoewel wordt erkend dat de geïntegreerde theorieën componenten bevatten die in elkaars samenhang van belang kunnen zijn als het gaat om preventie van seksuele delicten, wordt ook gesteld dat de theorieën in hun geheel nog onvoldoende empirisch worden ondersteund. Derhalve worden hier enkel risicofactoren besproken die empirisch zijn gevonden. Om een vergelijking mogelijk te maken met de bevindingen naar fysieke mishandeling hebben we ook hier het model van Belsky gebruikt om de risicofactoren te ordenen. Ook hier lijken kenmerken van de ouder de meest prominent risicofactoren te zijn, waaronder de eigen voorgeschiedenis van seksueel misbruik en gehechtheidsproblemen (onder andere moeite met intieme relaties) van de ouder. Andere belangrijke factoren in relatie tot seksueel misbruik zijn de seksuele opvattingen en cognities van de ouders. Tenslotte blijken net als bij fysieke mishandeling kinderen met een lichamelijke en/of verstandelijke beperking een extra risico te lopen seksueel misbruikt te worden.

Risicofactoren seksueel misbruik buiten het gezin

Naast seksueel misbruik binnen het gezin is juist ook gekeken naar *seksueel misbruik buiten het gezin*, waarbij zorginstellingen (waaronder ook pleegzorg en kinderdagverblijven vallen), het schooldomein, sport en religie centraal stonden. De belangrijkste theorieën over seksueel misbruik (binnen en buiten het gezin) stellen over het algemeen de dader centraal en gaan weinig in op situationele kenmerken. Empirische studies naar het risico op seksueel misbruik in verschillende settings (instellingen, scholen, sportverenigingen) gaan echter nauwelijks in op daderkenmerken. Dit betekent uiteraard niet dat daderkenmerken geen rol spelen, maar dat het onderzoek in verschillende contexten vooralsnog geen of weinig aanwijzingen vindt voor daderkenmerken die specifiek gebonden zijn aan een bepaalde context. Ook moet rekening gehouden worden met het beperkte onderzoek binnen specifieke contexten. Zo zijn er geen meta-analyses en slechts twee reviews gevonden naar seksueel misbruik binnen zorginstellingen, slechts 1 review binnen het school- en sportdomein en zijn de overige studies retrospectief van aard. De onderzoeken rapporteren vaak ook niet meer dan prevalentie gegevens van mogelijke risicofactoren, dus moeten met de nodige voorzichtigheid geïnterpreteerd worden.

Risicofactoren voor seksueel misbruik binnen zorginstellingen worden vooral gevonden bij de plegger en het slachtoffer waarbij het vooral statische, onveranderbare kenmerken betreft als geslacht en leeftijd. Ook hier kwam weer naar voren dat kinderen met een lichamelijke en/of verstandelijke beperking een verhoogd risico lopen op seksueel misbruik. Verder moet opgemerkt worden dat redelijk wat onderzoek is gedaan naar de modi operandi van pleggers in instellingen. Dit is geen risicofactor maar meer een beschrijving van het gedrag van de plegger dat uiteindelijk leidt tot seksueel misbruik.

Een opvallende bevinding binnen het schooldomein is dat pleggers van seksueel misbruik vaak goed presterende en populaire leerkrachten blijken te zijn. Onderzoek op dit gebied is echter alleen kwalitatief van aard. Ook lijken kwetsbare kinderen (onzeker, vervreemd van ouders, riskant gedrag vertonend) een grotere kans te hebben op misbruik binnen de context van school.

De afgelopen jaren bestaat er toenemende aandacht voor seksueel misbruik binnen sportinstellingen, scoutingverenigingen en andere vrijwilligersorganisaties (de Haas et al., 2009) maar de onderzoeksliteratuur op dit terrein is nog zeer beperkt. Risicofactoren die samenhangen met seksueel misbruik binnen het sportdomein verwijzen naar de plegger, het slachtoffer en kenmerken van het sportdomein zelf. Het schaarse onderzoek laat zien dat pleggers vaak coaches van slachtoffers zijn en net als in het onderwijs vaak succesvol en populair. Dit is echter gebaseerd op kwalitatieve studies met een kleine N. De meeste factoren

die betrekking hebben op het sportdomein zijn echter niet of nauwelijks empirisch onderzocht. Het gaat hier grotendeels om theoretische veronderstellingen over samenhang tussen kenmerken van het sportdomein en seksueel misbruik.

Als laatste is ook de literatuur doorzocht waarbij seksueel misbruik plaatsvindt binnen een religieuze context. De besproken onderzoeksliteratuur heeft alleen betrekking op misbruik binnen de katholieke kerk en bevat geen reviews of meta-analyses maar enkel retrospectieve studies. Onderzoek naar factoren die samenhangen met seksueel misbruik binnen de protestants-christelijke en moslim geloofsrichtingen is niet gevonden. Onderzoek binnen de katholieke kerk heeft zich vooral gericht op de pleger en de omgeving. De onderzoeksgegevens zijn vooral beschrijvend van aard waarbij soms controlegroepen zijn meegenomen van niet-plegers of plegers die niet vanuit hun kerkelijk ambt seksueel misbruik plegen. Onderzoek naar factoren die betrekking hebben op de kerkelijke omgeving laat geen eenduidig beeld zien.

Aanbevelingen voor beleid inzake mishandeling en misbruik

Het literatuuroverzicht naar risicofactoren voor mishandeling en seksueel misbruik binnen het gezin laat zien dat preventie noodzakelijk is ter voorkoming van mishandeling en seksueel misbruik maar dat er ook aandacht moet zijn voor behandeling achteraf om de veel gevonden cyclus van intergenerationele doorgifte van mishandeling en seksueel misbruik te doorbreken. Met betrekking tot het voorkomen van fysieke mishandeling in gezinnen lijkt het van belang geïndiceerde preventie en interventie in te zetten bij gezinnen met een verhoogd risico op kindermishandeling. Mogelijkheden zijn dan om op een vroeg moment, en voor een langere periode ouders ondersteuning en hulp op maat te geven. Het verstrekken van behandeling aan de slachtoffers en hun ouders na mishandeling en misbruik is van belang om herhaald slachtofferschap en daderschap op latere leeftijd te voorkomen. Opvallend is dat juist op het gebied van meer specifieke preventie- en interventieprogramma's geconstateerd wordt dat een veel ingezette regionale aanpak voor kindermishandeling (RAK) tekort schiet (Baat et al., 2011). Meer aandacht voor specifieke preventie- en interventieprogramma's lijkt dan ook gewenst.

De bevindingen uit het literatuuroverzicht over seksueel misbruik buiten het gezin geven weinig specifieke suggesties over factoren die van belang zijn bij de aanpak van seksueel misbruik. Wel lijken gezien de (semi)professionele context waarin het misbruik plaatsvindt maatregelen aanbevolen die deels ook uit het onderzoek van de Commissie Gunning (2011) naar voren kwamen, naar aanleiding van de Amsterdamse zedenzaak in 2011. Op basis van dit rapport zijn inmiddels enkele ondersteunende maatregelen vanuit de overheid ingevoerd (o.a. VOG koppeling naar gegevens uit het buitenland). De aanbevelingen zijn vooral gericht op het voorkomen van seksueel misbruik. Een aantal van deze aanbevelingen zitten in de sfeer van betere controle (o.a. in de vorm van gedragscodes en protocollen), communicatie, personeelsbeleid (werving en selectie, scholing van het personeel), maar ook in de cultuur van de organisatie. Dat wil zeggen, niet alleen aandacht voor protocollen en gedragscodes, maar

ook aandacht voor het creëren van een cultuur waarin mensen elkaar aanspreken op hun gedrag en met elkaar verantwoordelijkheid nemen voor de veiligheid van het kind. Vooral nog lijken dit aanbevelingen die aansluiten bij onze literatuurstudie over risicofactoren in verschillende contexten. De gelegenheid, of eigenlijk de organisatie die de gelegenheid creëert, lijkt de meest aangewezen factor waarop geïntervenieerd kan worden. Dit neemt niet weg dat aandacht voor plegers van misbruik gewenst blijft. Het gaat dan vooral om behandeling nadat het misbruik heeft plaatsgevonden.

Tot slot willen we naast bovengenoemde meer algemene aanbevelingen, enkele aanbevelingen doen die betrekking hebben op specifieke risicodomeinen en groepen. Zo blijkt psychiatrische problematiek van de ouders een belangrijke risicofactor voor mishandeling. Kinderen van ouders met psychiatrische problemen verdienen dus extra aandacht en alert reageren is van belang als gesignaleerd wordt dat deze problematiek aanwezig is bij ouders. In dit kader zijn er reeds verschillende initiatieven, niet alleen binnen de GGZ maar ook in reguliere ziekenhuizen. Zo heeft de Inspectie Gezondheidszorg de ziekenhuizen verplicht te investeren in expertise met betrekking tot kindermishandeling, in het bijzonder op de afdelingen Spoedeisende hulp. De binnenkort in te voeren verplichte meldcode kindermishandeling en huiselijk geweld stimuleert de GGZ voor volwassenen zich meer te gaan bekommeren om de veiligheid van de kinderen van haar cliënten. Verder implementatie en continuering in de uitvoering van deze initiatieven lijkt dus gewenst.

Daarnaast valt op dat de groep lichamelijk en verstandelijk beperkten een verhoogd risico loopt mishandeld en misbruikt te worden, zowel binnen als buiten het gezin. Omdat deze groep binnen de groep jeugdigen nog kwetsbaarder is voor mishandeling en seksueel misbruik, lijkt extra aandacht gewenst.

Aanbevelingen voor verder onderzoek

Er zijn op basis van het literatuuronderzoek verschillende lacunes geconstateerd in het onderzoek naar fysieke mishandeling en seksueel misbruik. Ten eerste is weinig onderzoek longitudinaal van aard en kunnen voornamelijk geen of weinig uitspraken gedaan worden over het eventuele causale verband tussen bepaalde risicofactoren en kindermishandeling. Om inzicht te verkrijgen in dergelijke causale relaties is het doen van meer longitudinaal onderzoek bij hoog risico gezinnen met jonge kinderen van belang. Dergelijk inzicht is van belang voor de ontwikkeling van adequate preventie- en interventieprogramma's die, mede gezien de gevolgen van mishandeling en misbruik op de lange termijn (English et al., 2005; Nagtegaal, 2012) noodzakelijk zijn.

In Nederland lopen inmiddels enkele programma's die zich richten op hoog risico gezinnen, bijvoorbeeld VoorZorg. VoorZorg is een programma ter ondersteuning van gezinnen met veel risico's op opvoedingsproblemen waarmee de gezondheid en ontwikkelingskansen

van de moeders en kinderen verbeterd worden en zo uiteindelijk kindermishandeling wordt voorkomen. Kinderen en hun moeders worden enkele jaren gevolgd en de effecten van dit programma worden nog onderzocht (o.a., Mejdoubi et al., 2011). Om beter zicht te krijgen op lange termijn effecten van deze interventie, die mogelijk kindermishandeling kan voorkomen, is het van belang deze kinderen en hun ouders zo lang mogelijk te blijven volgen (zie ook Olds et al., 1997), het liefst samen met een controle groep die deze interventie niet krijgt aangeboden. Dit laatste geeft de mogelijkheid kinderen in hoogrisico gezinnen longitudinaal te volgen en te onderzoeken welke risicofactoren de kans op kindermishandeling vergroten. Tevens kunnen de effecten van de interventie op deze manier onderzocht worden.

Tevens laat het literatuuroverzicht zien dat er weinig onderzoek is gedaan naar risicofactoren van seksueel misbruik in verschillende domeinen buiten het gezin. Ten eerste weten we onvoldoende over de prevalentie van misbruik binnen deze domeinen en ten tweede is geen Nederlands onderzoek bekend over de kenmerken van daders van misbruik in verschillende contexten, slachtoffers en de situatie waarin het seksueel misbruik heeft plaatsgevonden.

Landelijk prevalentie onderzoek vindt al een aantal jaren plaats onder een steekproef van scholieren (zie Alink et al., 2011), maar daarin wordt geen onderscheid gemaakt naar de context waarin het seksueel misbruik buiten het gezin plaatsvindt. Een mogelijkheid om beter zicht te krijgen op de prevalentie zou zijn om dit onderzoek uit te breiden met enkele vragen over de context van seksueel misbruik.

Onderzoek naar kenmerken van plegers, slachtoffers en situaties zou uitgevoerd kunnen worden door in OMdata (dit databestand bevat de gegevens van het Openbaar Ministerie over de zaken die door hen zijn behandeld) alle plegers die in een bepaalde periode zijn veroordeeld op basis van artikel 249 Wetboek van Strafrecht te selecteren. Dit artikel stelt het seksueel misbruik strafbaar van minderjarige kinderen, stiefkinderen, pleegkinderen, en een aan de zorg toevertrouwde minderjarige. Zorg dient hierbij ruim te worden geïnterpreteerd aangezien ook onder meer artsen, bestuurders, onderwijzers en mensen werkzaam in de gezondheidszorg binnen dit artikel vallen. Vervolgens kunnen de strafdossiers opgevraagd worden om verschillende achtergrondkenmerken van daders, slachtoffers en de situationele context in kaart te brengen. Op deze manier kan inzicht verkregen in modi operandi van de daders in verschillende contexten maar ook inzicht in andere daderkenmerken die relevant zijn gebleken uit het onderzoek naar daders van seksueel misbruik in het algemeen. Op deze manier kan algemene daderkennis ook gekoppeld worden aan daderkennis in specifieke contexten.

Omdat huidig literatuuronderzoek een duidelijke afbakening kende zijn een aantal onderwerpen onderbelicht gebleven die mogelijk van belang zijn voor toekomstig onderzoek. Te denken valt aan mishandeling en misbruik in verschillende culturen, de relatie tussen misbruik en kinderporno, met name ook de rol van internet hierin en de relatie tussen seksueel grensoverschrijdend gedrag en meer ernstige vormen van seksueel misbruik.

Tot slot dient geconstateerd te worden dat mishandeling en seksueel misbruik van kinderen nooit helemaal voorkomen kan worden. Dit rapport wil echter een bijdrage leveren aan kennis over mishandeling en beleid gericht op de vermindering van dit hardnekkige probleem.

Referenties:

- Alink, L.R.A., IJzendoorn, M.H. van, Bakermans-Kranenburg, M.J., Pannebakker, F., Vogels, T., & Euser, S. (2011). *Kindermishandeling in Nederland anno 2010: De Tweede Nationale Prevalentiestudie Mishandeling van Kinderen en Jeugdigen (NPM-2010)*.
- Baartman, H.E.M. (1996). *Opvoeden kan zeer doen. Over oorzaken van kindermishandeling, hulpverlening en preventie*. Utrecht: SWP.
- Baat, M. de, Linden, P. van der, Kooijman, K., & Vink, C. (2011). *Combating child abuse and neglect in the Netherlands*. Utrecht: Nederlands Jeugdinstituut.
- Belsky, J. (1980). Child maltreatment: An ecological approach. *American Psychology*, 35, 320-335.
- Bronfenbrenner, U. (1979). *The ecology of human development; experiments by nature and design*. Cambridge, MA: Harvard University Press
- Deetman, W., Draijer, N., Kalbfleisch, P., Merckelbach, H., Monteiro, M., & Vries, G. (2011a). *Seksueel misbruik van minderjarigen in de Rooms-Katholieke Kerk. Uitgebreide versie. Deel 1. Het onderzoek*. Amsterdam: Uitgeverij Balans.
- English, D.J., Upadhyaya, M.P., Litrownik, A.J., Marshall, J.M., Runyan, D.K., Graham, J.C., & Dubowitz, H. (2005). Maltreatment's wake: The relationship of maltreatment dimensions to child outcomes. *Child Abuse & Neglect*, 29(5), 597-619.
- Gunning-Schepers, L., Schaardenburg, E. van., Naeyé, J., & Driel, P. van (2011). *Rapport onafhankelijke Commissie Zedenzaak Amsterdam*. Amsterdam: Commissie Zedenzaak Amsterdam.
- Haas, S. de, Cense, M., Ditzhuijzen, J. van, & Berlo, W. van (2009). *Seksueel grensoverschrijdend gedrag binnen vrijwilligersorganisaties*. Utrecht: Rutgers NISSO Groep.
- Mejdoubi J., van den Heijkant S., Struijff E., van Leerdam F., Hirasing R. & Crijnen A. (2011) Addressing risk factors for child abuse among high risk pregnant women: design of a randomised controlled trial of the nurse family partnership in Dutch preventive health care. *BMC Public Health*, 11: 823.
- Nagtegaal, M.H. (2012). *Gerapporteerde problemen van slachtoffers van seksueel misbruik in de kindertijd. Een meta-review*. Den Haag: WODC
- Olds, D.L., Eckenrode, J., Henderson, C.R. Jr., et al (1997). Long-term effects of home visitation on maternal life course and child abuse and neglect. Fifteen-year follow-up of a randomized trial. *JAMA*, 278, 637-643.

Scannapieco, M., & Connell-Carrick, K. (2005). *Understanding child maltreatment. An ecological and developmental perspective*. New York: Oxford University Press.